

Φεβρουάριος

Ο δεύτερος μήνας του χρόνου προστέθηκε, όπως και ο Ιανουάριος στο δεκάμηνο Ρωμαϊκό ημερολόγιο γύρω στο 700 π.Χ Από το Νουμά Πομπίλιο, αρχικά ως δωδέκατος μήνας. Επειδή λοιπόν ήταν ο τελευταίος μήνας της χρονιάς, ήταν μήνας μεταβατικός από το ένα έτος στο άλλο, άρα και αποκαθαρτικός. Το όνομα λοιπόν του Φεβρουαρίου προέρχεται από Το februaire που στα λατινικά σημαίνει εξαγνίζω, καθαρίζω, από τις τελετές εξαγνισμού που έκαναν οι Ρωμαίοι αυτόν το μήνα. Όταν το 153 π.Χ ο Ιανουάριος ορίστηκε πρώτος μήνας του έτους, ο Φεβρουάριος ορίστηκε δεύτερος και είχε διάρκεια 29 μέρες στα κοινά έτη και 30 στα δίσεκτα.

Όμως το 4π.Χ ο αυτοκράτορας Οκταβιανός Αυγουστος αφαίρεσε μια μέρα και την πρόσθεσε στο μήνα Αύγουστο που ήταν αφιερωμένος στο πρόσωπό του. Από τότε ο Φεβρουάριος έχει 28 μέρες στα κοινά έτη και 29 στα δίσεκτα. Εδώ θα πρέπει να πούμε ότι δίσεκτο είναι το έτος που διαιρείται ακριβώς δια του τέσσερα..

Στην Αρχαία Αθήνα το μήνα Γαμηλίωνα, που αντιστοιχεί στο Φεβρουάριο, γιορτάζονταν τα Ανθεστήρια που διαρκούσαν τρεις ημέρες. Την πρώτη μέρα στα Πιθοίγια, άνοιγαν τους πίθους-τα πιθάκια δηλαδή με το κρασί. Παρέδιδαν δείγματα οίνων μαζί με νερό στο ιερό του Διονύσου στη νότια πλευρά της Ακρόπολης και πρόσφεραν σπονδές στο θεό που δίδαξε τους ανθρώπους τη σωστή κράσιν οίνου. Τη δεύτερη μέρα στις Χόες, έτρωγαν και έπιναν σιωπηλά. Την ίδια μέρα έδιναν και τους μισθούς στους δασκάλους μαζί με δώρα. Η τρίτη μέρα, οι Χύτροι, ήταν αφιερωμένη αποκλειστικά στους νεκρούς.

Στο Βυζάντιο, το Φεβρουάριο, ο αυτοκράτορας οργάνωνε αρματοδρομίες. Οι αρματοδρομίες αυτές γίνονταν στον ιππόδρομο λίγο πριν την αρχή της Σαρακοστής.

Στην Ελλάδα ο φεβρουάριος έχει πολλές ονομασίες που σχετίζονται με τη μικρή διάρκειά του.: Μικρός, Κουτσός, Κουτσοφλέβαρος, Φλιάρης και Γκουζούκης. Λέγεται Φλεβάρης απο τη συσχέτισή του με τις φλέβες, δηλαδή τα υπόγεια νερά που αναβλύζουν τότε λόγω των πολλών βροχών.

Ο Φεβρουάριος είναι ο Τρίτος μήνας του χειμώνα άρα και ο προάγγελος της άνοιξης.

Δύο είναι τα σπουδαιότερα έθιμα που τηρούνται μέχρι τις μέρες μας: Το ψυχοσάββατο και οι Απόκριες. Στο Ψυχοσάββατο, όσοι έχουν αγαπημένους νεκρούς, βράζουν στάρι και το προσφέρουν για ανάπαυση των ψυχων. Αυτή τη μέρα, σύμφωνα με μια δοξασία οι ψυχές βγαίνουν και κάθονται πάνω στα δέντρα και στα βλαστάκια του αμπελιού, γι αυτό δεν κόβουν τα βλαστάκια, μήπως πέσουν οι ψυχές που είναι καθισμένες πάνω σε αυτά και κλάψουν.

Οι Απόκριες πάλι αρχίζουν με το τριώδιο, την Κυριακή του Τελώνου και του Φαρισσαίου, συνεχίζουν με την Κυριακή της Κρεατινής και κορυφώνονται με την Κυριακή της Τυρινής που λέγεται και Τρανή Αποκριά. Είναι η μέρα που κυριαρχεί το κέφι, ο χορός, οι αστεϊσμοί και οι μεταμφιέσεις. Η πανάρχαια αυτή γιορτή έχει σκοπό να ζυπνήσει τη φύση από τη χειμερία νάρκη της και να αξασφαλίσει τη βλάστηση και την καρποφορία των χωραφιών. Οι μεταμφιεσμένοι πανηγυρίζουν στους δρόμους και στα σπίτια. Χτυπούν τύμπανα και κρατούν φαλλικά σύμβολα, λένε τολμηρά αστεία και εύχονται καλή σοδειά και ευγονία. Οι γιορτές της Αποκριάς τελειώνουν

την Κυριακή της Τυρινής και επειδή εκείνη την ημέρα τρώνε συνήθως μακαρόνια με τυρί, τη λένε και Μακαρονού.

*Την επόμενη μέρα είναι η καθαρά Δευτέρα και παραδοσιακά οι Αθηναίοι τη γιόρταζαν στους Στόλους του Ολυμπίου Διός, για αυτό και τα κούλουμα ετυμολογούνται από το λατινικό *columna*, που σημαίνει κολώνα. Στον Φιλοπάππου πάλι γίνεται το παραδοσιακό πέταγμα του χαρταετού, που έχει μαγικοθρησκευτικό χαρακτήρα, ο αετός να πάει μακριά το κακό και να φέρει από τον ουρανό το καλό.*

Η Εκκλησία μας γιορτάζει τον Άγιο Τρύφωνα την 1η Φεβρουαρίου ο οποίος σύμφωνα με τη λαϊκή παράδοση προστατεύει τα αμπέλια και τους αγρούς από τα τρωκτικά και τις κάμπιες.

Την Ημέρα της Υπαπαντής του Χριστού στις 2 Φεβρουαρίου, δε δουλεύουν οι μυλωνάδες στην Κρήτη γιατί την έχουν προστάτιδα. Καθώς αλλάζει ο καιρός, οι αγρότες μπορούν αυτήν την ημέρα να προβλέψουν τις μεταβολές του για τις επόμενες μέρες.

Στις 3 Φεβρουαρίου, του Αγίου Συμεών, οι έγκυες δεν κάνουν δουλειές για να μη σημαδευτεί το παιδί στην κοιλιά τους.

Ο Άγιος Χαράλαμπος στις 10 Φεβρουαρίου, είναι προστάτης και θεραπευτής από τις λοιμώδεις αρρώστιες, ο Άγιος Βλάσιος στις 11, προστατεύει τα κοπάδια από τα άγρια σαρκοβόρα και ιδιαίτερα από το λύκο.

Τέλος η γιορτή του Αγίου Κασσιανού κάθε τέσσερα χρόνια στις 29, κατά μία παραδοση ορίστηκε από τον ίδιο το Θεό για να τιμωρήσει τον άγιο για την οκνηρία του.

Πηγή: Ημερολόγιο, Ε, ρε, γλέντια, 2010, εκδόσεις τα ΝΕΑ, Δημοσιογραφικός Όμιλος Λαμπράκη, μηνάς Φεβρουάριος